

قطعنامه ۱۶۹۶ شورای امنیت^۱

(۳۱) ژوئیه ۲۰۰۶ برابر با ۹ مرداد (۱۳۸۵)

شورای امنیت:

- با یادآوری بیانیه رئیس شورا در تاریخ ۲۹ مارس ۲۰۰۶ (S/PRST/۲۰۰۶/۱۵)،
- با تأکید مجدد بر تعهد شورا در ارتباط با معاہده عدم اشاعه سلاحهای هسته‌ای و با یادآوری حق دولتهای عضو مطابق مواد ۱ و ۲ آن معاہده برای توسعه، تحقیقات، تولید و استفاده از انرژی هسته‌ای برای مقاصد صلح‌آمیز بدون تبعیض،
- با ابراز نگرانی عمیق نسبت به بسیاری از گزارش‌های مدیرکل آژانس و قطعنامه‌های شورای حکام مربوط به برنامه هسته‌ای ایران که توسط مدیرکل به شورا گزارش شده است، از جمله قطعنامه GOV/۲۰۰۶/۱۴ شورای حکام آژانس،
- با ابراز نگرانی عمیق از این‌که گزارش ۲۷ فوریه مدیرکل آژانس (GOV/۲۰۰۶/۱۵) شماری از مسائل و نگرانی‌های بهجا مانده در خصوص برنامه هسته‌ای ایران از جمله موضوعاتی که می‌توانند بعد نظامی هسته‌ای داشته باشند را فهرست کرده و این‌که آژانس قادر نیست نتیجه‌گیری نماید که در ایران مواد یا فعالیت‌های هسته‌ای اظهارنشده‌ای وجود ندارند،
- با ابراز نگرانی عمیق از گزارش ۲۸ آوریل ۲۰۰۶ مدیرکل آژانس (GOV/۲۰۰۶/۲۷) و یافته‌های آن، از جمله این‌که متعاقب بیش از سه سال تلاش‌های آژانس برای روشن شدن تمام ابعاد برنامه هسته‌ای ایران، شکاف‌های موجود در اطلاعات مربوط به این امر کماکان مسئله‌ای نگران کننده می‌باشد و این‌که آژانس قادر نمی‌باشد تا در تلاش‌هایش برای ارایه اطمینان از عدم وجود مواد و فعالیت‌های هسته‌ای اظهارنشده در ایران پیشرفتی حاصل کند،
- با ابراز نگرانی عمیق از این‌که همان‌طور که گزارش ۸ ژوئن ۲۰۰۶ مدیرکل آژانس (GOV/۲۰۰۶/۳۸) تأیید کرده، ایران گام‌های مقرر شده به وسیله شورای حکام

^۱ این سند از این منبع گرفته شده است: پرونده هسته‌ای به روایت اسناد، کاظم غریب آبادی، موسسه چاپ و انتشارات وزارت امور خارجه، بهار ۱۳۸۶.

آژانس که مورد تأکید شورا در بیانیه ۲۹ مارس آن قرار گرفته و برای اعتمادسازی ضروری می‌باشد را برنداشته است و به خصوص تصمیم ایران به ازسرگیری فعالیت‌های مربوط به غنی‌سازی از جمله تحقیق و توسعه، گسترش اخیر آن و اعلام در خصوص چنین فعالیت‌هایی و تداوم تعليق همکاری براساس پروتکل الحقی با آژانس،

- با تأکید بر اهمیت تلاش‌های سیاسی و دیپلماتیک در یافتن یک راه حل مذاکراتی که تضمین کند برنامه هسته‌ای ایران منحصرا برای مقاصد صلح‌آمیز است و با ملاحظه این‌که چنین راه حلی به نفع عدم اشاعه هسته‌ای در جاهای دیگر است،
- با استقبال از بیانیه وزیر امور خارجه فرانسه، فیلیپ دوست بلازی، از طرف وزرای امور خارجه چین، فرانسه، آلمان، فدراسیون روسیه، انگلیس، ایالات متحده آمریکا و نماینده عالی اتحادیه اروپا در پاریس در تاریخ ۱۲ ژوئیه ۲۰۰۶ (S/۲۰۰۶/۵۷۳)،
- نگران از خطرات ناشی از برنامه هسته‌ای ایران، با آگاهی از مسئولیت اولیه شورا طبق منشور ملل متحد برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی و با مصمم بودن در ممانعت از وخیم شدن این وضعیت،
- با اقدام تحت ماده ۴۰ فصل ۷ منشور ملل متحد برای این‌که تعليق مقرر شده توسط آژانس را الزامی نماید:

۱. از ایران می‌خواهد که بدون تاخیر گام‌های مقرر شده از سوی شورای حکام در قطعنامه GOV/۲۰۰۶/۱۴ آن‌که برای ایجاد اعتماد در زمینه استفاده صرفاً صلح‌آمیز از برنامه هسته‌ای اش و حل مسائل باقی‌مانده ضروری می‌باشد را بردارد.
۲. در همین رابطه، تقاضا می‌کند که ایران باید تمام فعالیت‌های مرتبط با غنی‌سازی و بازفرآوری از جمله تحقیق و توسعه را تعليق نماید، به‌گونه‌ای که توسط آژانس مورد راستی‌آزمایی قرار گیرد.
۳. معتقد است که چنین تعليقی همراه با پایبندی کامل راستی‌آزمایی شده با الزامات مقرر از سوی شورای حکام آژانس، به یک راه حل دیپلماتیک و مذاکره شده کمک می‌کند تا تصمین کند که برنامه هسته‌ای ایران منحصرا برای مقاصد صلح‌آمیز بوده، بر آمادگی جامعه بین‌المللی برای فعالیت مثبت در رابطه با چنین راه حلی تأکید کرده، ایران را تشویق

می‌کند که در تطابق با مفاد فوق الذکر با جامعه بین‌المللی و با آژانس مجدداً وارد مذاکره شده و تأکید می‌کند که چنین مذاکره‌ای برای ایران مفید خواهد بود.

۴. در این رابطه، پیشنهادهای چین، فرانسه، آلمان، روسیه، انگلیس و آمریکا با حمایت نماینده عالی اتحادیه اروپا برای ترتیبات جامع و درازمدت که به توسعه روابط و همکاری با ایران براساس احترام متقابل و ایجاد اعتماد بین‌المللی نسبت به ماهیت صرفاً صلح‌آمیز برنامه هسته‌ای ایران می‌انجامد را تأیید می‌نماید (S/۲۰۰۶/۵۲۱).

۵- از تمام کشورها می‌خواهد که براساس قوانین و مراجع حقوقی ملی خود و مطابق با حقوق بین‌الملل، هشیار بوده و از انتقال هرگونه اقلام، مواد، کالاها و فناوری که می‌تواند در فعالیت‌های مرتبط با غنی‌سازی، بازفرآوری و برنامه‌های مoshکی بالستیک ایران به کار رود، جلوگیری نمایند.

۶. عزم خود برای تقویت اقتدار فرآیند آژانس را اعلام، قویاً از نقش شورای حکام آژانس حمایت نموده، مدیرکل آژانس و دبیرخانه آن را برای تلاش‌های حرفه‌ای و بی‌طرفانه مستمرشان برای حل مسائل باقی‌مانده در ایران تقدیر کرده و آنرا ترغیب نموده، بر ضرورت ادامه فعالیت آژانس جهت حل تمامی مسائل باقی‌مانده مربوط به برنامه هسته‌ای ایران تأکید کرده و از ایران می‌خواهد تا براساس مقررات پروتکل الحاقی عمل نموده و همه اقدامات شفافسازی را که آژانس ممکن است در حمایت از تحقیقات جاری‌اش درخواست نماید، اجراء کند.

۷. از مدیرکل آژانس می‌خواهد که تا ۳۱ اوت گزارشی را ابتدائی در خصوص این‌که آیا ایران تعلیق کامل و مستمر تمام فعالیت‌های ذکر شده در این قطعنامه را اجراء کرده و همچنین فرآیند پایبندی ایران نسبت به اقدامات مقرر شده از سوی شورای حکام و مفاد فوق الذکر در این قطعنامه را به شورای حکام آژانس و به‌طور موازی به شورای امنیت برای رسیدگی ارائه کند.

۸. در صورتی‌که ایران تا آن تاریخ به این قطعنامه پایبند نبود، آن‌گاه قصد خود را برای تصویب اقدامات متناسبی تحت ماده ۴۱ فصل ۷ منشور ملل متحد برای قانع کردن ایران به پایبندی به این قطعنامه و الزامات آژانس ابراز نموده و تأکید می‌کند که اگر چنین اقدامات اضافی ضروری باشند، تصمیمات بیشتری لازم خواهد بود.

۹. تأکید می‌کند که چنین اقدامات اضافی در صورتی که ایران به این قطعنامه پایبند باشد، ضروری نخواهد بود.

۱۰. تصمیم می‌گیرد که این موضوع را در دستورکار خود نگاه دارد.